

Setzè Congrés de Metges i Biòlegs de Llengua Catalana  
Llibre de Ponències (2000), p. 49-50

## **TÈCNIQUES DE REPRODUCCIÓ HUMANA ASSISTIDA A CATALUNYA, 1993-1998: DESENVOLUPAMENT I CARACTERÍSTIQUES**

**JOSEP ARNAU, ANNA MOMPART I ASSUMPTA CALANCHA**

Servei d'Informació i Estudis. Departament de Sanitat i Seguretat Social (DSSS).  
Generalitat de Catalunya. Barcelona

L'any 1994 el DSSS va crear un registre per recollir de forma sistemàtica dades estadístiques sobre l'activitat global duta a terme en els centres de Catalunya acreditats per emprar tècniques de reproducció humana assistida. Per al conjunt de totes aquestes tècniques, exclosa la inseminació artificial, hi ha hagut un creixement de l'activitat, en passar de 1.673 transferències embrionàries l'any 1993 a 3.530 l'any 1998. L'activitat ha estat força estable segons les diferents tècniques (fecundació *in vitro* convencional -FIV-, cicles amb embrions congelats i cicles amb donació d'òcits), a excepció de la injecció intracitoplasmàtica d'espermatozoides (ICSI) que ha passat d'onze transferències embrionàries l'any 1993 a 1.536 l'any 1998, i és la tècnica més emprada des de l'any 1997.

Les dones de 30-34 anys han estat les més freqüents entre 1993 i 1996, a partir d'aquest any el grup d'edat modal ha estat el de 35-39 anys. En totes les tècniques l'èxit disminueix a mesura que augmenta l'edat.

El nombre d'embrions transferits amb més freqüència ha estat de tres, i en prop del 30% de les transferències aquest nombre ha estat superior. La taxa d'embarassos clínics per cent transferències tendeix a augmentar a mesura que es transfereixen més embrions, però decreix a partir de quatre embrions transferits.

Els resultats clínics d'aquestes tècniques, que són semblants als dels països del nostre entorn, han anat millorant moderadament. El 1998 la proporció d'embarassos clínics per cada cent transferències embrionàries ha estat de 26,8% per FIV convencional, 32,4% per ICSI, 30,0% per altres tècniques de micromanipulació, 18,4% pels cicles amb embrions congelats i 33,8% pels cicles amb donació d'òcits o d'embrions.

Al voltant del 30% dels embarassos són múltiples, el que comporta un increment de la prematuritat (16% dels parts amb FIV i 14% amb ICSI van ser prematurs l'any 1998) així com dels nadons amb baix pes (30% dels nadons amb FIV i 36% amb ICSI).

Finalment, d'aquestes tècniques van néixer 2.883 nadons en el període 1993-1998, que representen poc més de l'1% dels nascuts vius a Catalunya. Aquests percentatges augmenten segons l'edat de la mare, fins a situar-se en quasi el 5% entre les dones majors de 39 anys,

així com segons multiparitat, que és la totalitat dels parts de trigèmins i més d'una quarta part dels de bessons, dades infraestimades en no comptabilitzar-se les tècniques d'inseminació artificial. Tot i el reduït impacte en la natalitat, cal fer constar que aquests pocs naixements comporten que el creixement natural (diferència entre els naixements i les defuncions) a Catalunya sigui lleugerament positiu, en absència d'aquests nascuts vius el nombre de defuncions depassaria al de naixements.